

МОСКАЛЕВА КРИНИЦЯ.

(Я. Г. Бухаренкові на память 7. цвітня 1857. р.)

Не на Вкраїні, а далско,
Аж за Уралом, за Елеком,
Старий нсдобиток варнак
Мені розказував оттак
Про сю криницю москалсву;
А я, сумуючи, списав.
Та рнтму нищечком додав,
Та невсличку і дешеvu
(Звнчайне, крадене!) зобгав
Тобі поему на спомини,
Мій друже щирій, мій єдиний!

I.

Після Великої зми,
За Катерини за царниці,
Москаль ту вкопав криницю;
А як він вкопав, то ми
Отсе й розкажемо в пригоді,
А ви записуйте! Нс шкоднть
Такую річ і записатьь,
Бо се нс казка, а билиця,
Або бувальщина, сказать.

Оттак пишть: була криниця...
Нї, не криниця, а село —
Пишть! — давно колись було
Межн садамн, при долині,
Таки у нас, на Україні,
Було те божее село.
В селі тому вдова жила,
А у вдовн дочка росла
І син малоліток.
Добре мати діток
Багатоу: хвалить Бога
В розкошах; а вбогій
Вдові не до того
(Бо залзли за шкуру сала,